

af, men der er behov for en nærmere analyse af konsekvenserne. Hvor lang en sigt skal by- og boligministeren sammen med økonomiministeren og finansministeren lægge ind i vurderingen af, hvilke lån der er fordelagtige? Man kunne jo sagtens forestille sig, at indeksslånet fortsat ville blive anbefalet, i og med at det kan give en kortsigtet relativ gevinst for statsfinanserne, og så er vi jo lige langt.

Der lægges i lovforslaget op til en større statslig styring af prioriteringen af midlerne i Landsbyggefonden. Ministeren skal sidde og styre disse midler, og dermed lægges Landsbyggefonden i realiteten ind under ministeriet.

Samtidig vil man så oprette en ny fond, en nybyggerifond. Denne fond vil først om 25-30 år have kapital til at støtte nybyggeri i den almennyttige boligsektor og dermed kunne tage fat på den øgede selvfinansiering. I lovforslaget lægges der op til, at by- og boligministeren kan træffe beslutning om, at midlerne i nybyggerifonden tilbageføres til staten.

Vi ser altså et lovforslag, hvor Landsbyggefonden mere eller mindre lægges under ministeren, og så giver man den almene sektor en ny fond, som der kan lægges penge i, indtil ministeren ønsker at tage disse penge til sig.

At Venstre så ikke er tilhænger af disse store fondsombygninger, er en helt anden side af historien.

Et andet aspekt er forudsætningerne for den styrkede selvfinansiering. For at en nybyggerifond kan få et volumen, der kan sikre en selvfinansiering, må forudsætningen være, at den almene sektor i fremtiden vil have en udbygningstakt som hidtil, og at vi dermed fortsat udvider den almene boligsektor. Det er endnu et aspekt, der gør, at vi i Venstre er skeptiske over for dette lovforslag.

Endnu et spørgsmål, der melder sig, er forslaget om, at eksisterende kommunale og amtskommunale almene boliger for fremtiden skal bidrage til Landsbyggefonden. I forhold til kommunernes og amternes økonomiske planlægning må det have økonomiske konsekvenser for kommunernes og amternes økonomi, som ikke er belyst.

Lovforslaget indeholder også en fjernelse af 2-pct.-reglen med den begrundelse, at den ikke længere er nødvendig. Det vil jeg gerne sætte spørgsmålstegn ved. Dels mener jeg, at reglen har en god forebyggende og disciplinerende effekt, dels ved jeg, at der alligevel er boligafdelinger, der ikke kan overholde 2-pct.-reglen. Og

jeg vil derfor bl.a. gerne spørge ministeren, hvor mange dispensationer der årlig gives fra 2-pct.-reglen.

Ministeren ønsker i lovforslaget at få 30 mio. kr. af satspuljen til etablering af nye boligtyper for særligt udsatte grupper. Det er noget, Venstre stiller sig positivt over for, men det er afgørende for Venstre, at disse særligt udsatte grupper defineres, og at vi ikke bare skal lave projekter for projektmagernes skyld, og at projekterne er rettet mod dem, vi sjældent når, når vi laver projekter, der på forhånd skal være sikret en succes. Endelig er det afgørende for Venstre, at pengene går til de mennesker, projekterne er rettet imod, og ikke bliver slugt op af administration og evaluering.

Som sagt melder der sig mange spørgsmål i forbindelse med dette lovforslag, og Venstre vil derfor afvente en grundig udvalgsbehandling, før vi kan tage endelig stilling.

Jens Heimburger (KF):

Det Konservative Folkeparti er positive over for hovedideen bag forslaget om en finansieringsreform. Vi har jo ofte kritiseret den omkostningstunge administration, ja, vi har ofte kritiseret den almene sektor som helhed, og derfor er vi selvfølgelig også tilhængere af, at der indføres en øget selvfinansiering. Nu er jeg heldigvis så ung, at jeg får glæde af det i år 2038, eller hvornår det er, det først begynder at kunne mærkes.

Jeg vil sige til ministeren, at da vi under alle omstændigheder får ballade fra dem, der bor i de her boliger, og dem, der administrerer dem, så kunne vi godt være lidt mere dristige og lidt mere ambitiøse. Jeg tror, det er sundt, hvis der kommer lidt mere selvfinansiering, der kommer en bedre sammenhæng mellem det, tingene reelt koster, og det, man betaler for dem.

Så det var lidt om ambitionsniveauet, men vi er altså positive.

Vi synes også, det er sundt, hvis de midler, som frigøres i boligelskaberne, underkastes en mere effektiv kontrol, og vi mener også, at det bør overvejes, om ikke at man, hvis man er tilhænger af, at der skal mere kontrol til, så også burde stryge den idé om at ophæve den særlige begrænsningsregel for den maksimale stigningstakt i boligafdelingernes driftsudgifter. Der var jo en grund til, at den regel blev indført; det var, fordi der var brug for kontrol af boligafdelingerne.